

del

Sindicat Musical de Granollers i sa Comarca

Periòdic mensual

Director :

Josep Tapias Canal.

Redactors : Franc.° Jané
Boix i Franc.° Salvadó

Granollers, Febrer de 1924

Redacció : Carrer d'en Josep Umbert, 26
(Orfeó Granollerí)

Col·laboradors : Tots els
socs, en defensa de
llurs drets i aficionats
a la literatura.

El plet de les Empreses d'espectacles

El conflicte que des de farà uns set mesos venen sostenint les empreses teatrals de Barcelona i el Sindicat Musical de Catalunya, s'ha convertit en l'actualitat en una venjança de les empreses en contra dels músics perteneixents a dit Sindicat

Aquesta venjança, ràbia i odi que en contra de les lleis de la justícia, dites empreses escarneixen lo just per lo injust, lo lícit per lo il·lícit, en contra de nostres companys de Federació per mitjà d'un *lock-out* és un crim que's comet sens traba de cap classe, i dels homes honrats que lluiten per la raó suprema, defensant els mateixos drets de reivindicació que en altre temps gaudien, atorgats de conformitat amb les empreses, en fan criminals ferotges; i crim brutal i horrible per a llurs famílies, innocents per cert, que pel *lock-out* són privades de donar pa als seus menuts, sofrint la més espantosa misèria

Doncs, la culpa del *lock-out* o vaga, de qui serà?

De les empreses, per nosaltres burgesos? De nosaltres mateixos, músics? Dels *esquirols*?...

La culpa és de tots. La culpa és de les empreses, per escatimar massa els jornals, amb el què nosaltres, músics, quedem privats de formar família.

La culpa és de nosaltres mateixos, per no adquirir la cultura suficient i els coneixements socials veraders; puix si no sabem guardar formes de companyerisme per a la bona marxa de germanor que's necessita, envers els companys de classe d'altres entitats, (salvant excepcions que, per desgràcia, són molt poques), sobradament havem de saber, quan menys, que la unió fa la força. Entre els músics, principalment de Barcelona, hi ha una grossa minoria que domina als febles, per no voler se aquests considerar-se com obrers, sinó que tots els seus actes són de mig burgesos, mig amos, i fins a cert punt fan l'ofici de vividors del tot, a costes dels seus companys de Sindicat, explotant-los com més poden millor, per a fer-se ells els jorna's dobles i triples sense necessitat de cap treball, només el d'arximaga.

La culpa és també dels *esquirols* Els *esquirols* obrers, tots sabem quins són: són aquells que reneguen dels acords d'Assemblees segons les seves convencions morals i materials, apartant se dels demés companys de societat, per a fer-se simpàtics als amos i als governants, per a augmentar així els capdals i fugir dels perills de la seva vida, portant d'amagat, per darrera la cortina, totes les noves que més puguin perjudicar als seus germans de treball.

Els músics *esquirols*!... Aquest nom vulgar el tenim tots en general; els mú-

sics de Barcelona, que diuen esquirols als d'avui, són aquells que en altre jorn, amb el nom d'«El Arte Musical», en feien en contra dels que ho són avui, puix aquests en sa majoria eren del Sindicat Musical de Catalunya

Si els directors dels músics facilitessin als demés associats totes les explicacions en Assemblees allunyarien les possibilitats d'una vaga, i, si respectessin els acords de majoria, no existirien tan fàcilment *esquirols*, sinó que aquella vaga acordada per tots resultaria ésser d'altra faisó, més honrada i digna, i privaria a certs individus de dubtar d'aquella actuació dels directors.

Amb nosaltres, músics, no sé quins són els veraders *esquirols*; perquè per altra part, els músics del mateix Sindicat de Barcelona en l'actualitat encara segueixen fent d'*esquirols* en contra dels músics de fóra de Barcelona des de la Federació d'entitats i corporacions Musicals de Catalunya, no respectant estatuts, ni bases de treball, ni tarifes de preus.

Còm podrien remeiar-se aquesta sèrie de confusions d'uns i altres?

En primer lloc, propagar els principis de cultura social, fer una fusió de tots els músics de Catalunya per a aconseguir una *unió* ferma de solidaritat, sots una bandera federativa de veritat, no de conveniència, sinó purament de veritat i aquest seria el testimoni i el fet d'un companyerisme que necessitem forçosament tots. I en segon lloc, establir una Caixa de Treball, com si diguessim un segur de treball, que pagant un tant proporcional als salaris, resultés al cap de l'any un tant diari, treballant o no.

Resultat d'això, desapareixerien totes les misèries dels homes, que són les que sedueixen a la temptació en contra de la societat, i s'acabarien per a sempre més les lluites de classe.

Mala herba

Sembla, segons indicacions, que l'article inserit en nostre darrer número, que porta per epígraf *Agermanem-nos!*, ha molestat a alguna personalitat que s'ha donat per al·ludida en ell, i sembla també que la cosa que més el molesta és la frase que diu «que l'art és del predomini de l'home i que aquest, en ésser joguina de les ambicions dels seus explotadors, ni és artista, ni és home: és esquirol».

El senyor que es creu al·ludit, es creu també artista — pobret! — perquè exerceix l'art, o, més ben dit: fa de músic. Enten, aquest senyor, que per ésser artista es pot tenir trossejada la dignitat d'home? I no és trossejar la dignitat d'home el transgir als capricis de son explotador en perjudici seu i en perjudici de sos companys? Es que el *geni* pot estar renyit amb els sentiments? Ah! Em jugaria una *partitura* (no meva, de *Butlletí*) que en aquest infeliç que's creu al·ludit, té més força son egoisme personal que sos sentiments d'humanitat i companyerisme i que entén millor que per a aplacar la gana basta i sobra un rosegó de pa sobrer d'un festí d'orgia, encara, que, per a conquerir-lo, es tinga d'abdicar de la vergonya

I volen ésser artistes, perquè *toquen* més o menys bé un instrument musical, sens mirar que enfanguen la sublimitat de l'art en el fang de ses misèries, i de ses abdicacions!

L'art, el bell art, no surt de les mans materials del que fa de músic, surt del cor de l'home; del qui, davant la sublimitat del mateix art, hi deixa trossos de la seva ànima, del seu ésser. I si l'art surt del cor de l'home, l'artista deu ésser home sobre totes les coses; podrà tenir ses flaqueses. sos prejudicis, però en dignitat d'home deu ésser un fort baluart

on s'hi estrellin totes les ambicions mal-sanes dels explotadors, dels marmanyers de l'art.

Per això els músics homes (no els *homes músics*) tenim constituïdes nostres entitats, que si no són una defensa directa de l'art, són una defensa de la nostra dignitat, avui trepitjada pels neccians de les arts i de tota cosa bella.

Però dels negociants de l'art, als homes músics, als caiguts, als renegats de totes les reïvindicacions, hi ha una distància gran, una diferència ben manifesta. Els negociants de l'art, aquests empresaris que tenen més mira al rendiment de son mercadeig que a l'engrandiment de les belleses que ells exploten, si no usessin de baixos i asquerosos procediments estarien en son dret, perquè a la fi i al cap defensen sos interessos i les seves ambicions, mentre que els *homes músics*, que per sos procediments deixen mal parada la seva condició de *músics i d'homes*, aquests no defensen res; només procuren satisfer ses més peremptòries necessitats del moment, per egoïsme d'eunuc; per home sense conviccions o per instints depravats; i no sols no defensen res en profit honorós per a ells, sinó que obren en perjudici de sos companys, de sos germans, dels que saben enlairar son cor per sobre de totes les misèries humanes. Per ells, les reïvindicacions de la classe són unes ànsies despectives, i per això es presten a ésser joguina del caprici de sos explotadors.

Aquests, aquests són la *mala herba*. Igual que la *mala herba*, que en els camps de culliu va extenent-se, absorbint totes les substàncies que vivifiquen els esplets productius; aquests desgraciats van mermant també uns drets que són sagrats, perquè costen sacrificis el disfrutar-los; perquè són fruit recullit en bona lluita, conquerits amb plena dignitat

d'homes, dels *músics homes*, dels que senten l'art i en nom d'ell i per a no mermar-li sos atributs, no claudiquen ni abdiquen; i aguanten forts, alta la testa, perquè val més caure amb dignitat, que vejetar miserablement sense ella.

Mala herba! Mala herba! .. Ara, segons se diu, per a tapar la taca de ses misèries, per a demostrar una energia que desconeixen, per a obtenir una personalitat i que s'els reconegui, s'han constituït en comunió, en entitat que els encubreixi; però han d'entendre que sols les obres homes son el què justifiquen sa honorabilitat, i aquelles, per ara, són negatives.

Músics, companys conscients, homes de caràcter i energies, que per l'engrandiment de les sublimitats de l'Art, no abduqueu de vostres reïvindicacions, guardeu tot contacte amb l'esquirolada; aparteu-vos de sa proximitat; no vulgueu tractes ni contumàcies amb ells; no actueu per res del món amb músics que neguin nostra germanor; que refusin de formar part de la gran família musical que agermanen nostres sindicats i entitats federades; no actueu mai amb músics que no tingueu una plena seguretat de que són germans (més grans o més petits) de la gran família federada; exigiu carnets; vulgueu tenir la seguretat de que obreu deslligats del què és la pesta en el camp de nostra aimada música: de la *mala herba!*

CLAR-I-NET

Havem de contestar als socis que han presentat queixes en contra de certs conjunts de Barcelona, aitals com orquestrines, quintets, etc., etc., que, segons afirmen aquells, no respecten l'horari de treball, executant més de vuit ballables per la tarda i més de setze per la nit, i encara aquests repetits més de dues vegades i canviant els ballables, que en la pròxima reunió del Consell Federatiu el nostre delegat farà les reclamacions necessàries a la presidència de la Federació.

Operacions realitzades en el mes

Ingressos

		Fondo social
Desembre		
	<i>Suma anterior.</i>	2195'58
Cupons: 209 a 1'10 pessetes un		229'90
Reglaments: 4 a 1'— pesseta un.		4'—
Títols de soci: 2 a 0'50 pessetes un		1'—
Contractes col·lectives: Tres blocs, a 1'50 pessetes un		4'50
Id. individuals: Tres bloc, a 1'— pesseta un		3'—
Joan Massó fa efectiva per una equivocació involuntària en el cobro		242'40
		13'05
Ingressos-Gravament		
Cupons: 209 a 0'25 pessetes un		
Talonaris tickets: 15. Núms. des del 145 al 157		
Drets d'entrada: Josep Subirà Riera, de <i>Calella</i>		
Gravament, 1 per 100 de les contractes arxivades.		
	<i>Total.</i>	2451'03

RESUM DE L'ANY 1923

Ingressos	Fondo social	
Existència en Caixa el dia primer de Gener.	41'38 Ptes.	
Per 1856 Cupons, a 1'10 pessetes un	2019'60 >	Joan Massó, honoraris de
> 227 Reglaments a una pesseta un	227'— >	Joan Fatjó, honoraris per
> 173 Títols de soci a 0'50 pessetes un	86'50 >	social i «aguinaldo».
> 29 Blocs de contractes col·lectives a 1'50 un	43'50 >	Per treballs de secretaria
> 20 Blocs contractes individuals a 1 pesseta	20'— >	> dos trimestres quota
> els honoraris de cobrador repetits involuntàriament en el mes d'Octubre.	13'05 >	Musicals de Catalunya
<i>Total pessetes.</i>	2451'03 Ptes.	> impressos.
Per interessos llibreta núm. 4541 de la Caixa de Pensions i d'Estalvi de Granollers	49'45 >	> objectes d'escriptori.
<i>Total INGRESOS.</i>	2500'48 Ptes.	> la Llei del Timbre i via
<i>Total GASTOS</i>	1785'38 >	> assistir a dugues assesta
Existència en Caixa en 31 de Desembre.	715'10 Ptes.	> pagos a les delegacions
		Gastos generals segons com
		<i>Total de</i>

Per la Comissió d'exàmen de comptes,
Pere Coll J. Tapias Canal Francisco Salvadó

El Tre
Francisc

NOTA.—Els llibres de Caixa i els comprovants seran a disposició dels senyors socis en d

Desembre de 1923 i Balanç anyal

Gastos

Desembre		Suma anterior.	
			1462'08
	Ramón Rovira, per una carpeta i estora	97'50	
	Per comunicacions certificades	1'10	
	Segón trimestre de la Federació de Sindicats Musicals de Catalunya (Setembre, Octubre i Novembre)	50'—	
	Joan Massó, honoraris de cobrador.	15'—	
	Joan Massó, «aguinaldo»	15'—	
	Joan Fatjó, per la llimpesa de l'estatge social	5'—	
	Joan Fatjó, «aguinaldo»	10'—	
	Per 200 reintegros talonaris a 0'10 pessetes un	20'—	215'60
	Delegacions: Caldas	5'50	
	Id. Sant Celoni i giro	3'50	
	Id. Canet de Mar	3'50	
	Id. Mollet	2'80	
	Id. Parets	0'30	
	Id. Cardedeu	1'35	16'95
	Casa Garrell, Butlletí, núm. 3: mil volants i mil sobres	82'—	
	Per la correspondència d'aquest mes.	10'75	92'75
	<i>Total.</i>		1785'38
3671'30			
55	361'80		
	4033'10		

RESUM DE L'ANY 1923

Caixa de Pensions

«aguinaldo».	180'85 Ptes.
Desa del estatge	70'— >
	81'— >
de Sindicats	100'— >
	573'— >
	183'30 >
G. C. de la P.	62'45 >
Barcelona	36'60 >
a Granollers.	170'53 >
ants	327'65 >
TOS.	1785'38 Ptes.

Existència en Caixa el dia primer de Gener	410'— Ptes.
Recaudat per el Gravament del 1 per 100 de les contractes arxivades	1314'45 >
Per 130 talonaris tickets a 10 pessetes un i 12 talons a 0'10 pessetes	1301'20 >
Per 27 entrades de nous socis a 10 pessetes una	270'— >
> 1605 Cupons a 0'25 pessetes un.	401'25 >
Sobrant de lo recaudat del Festival Pro Biblioteca i Caixa de Pensions	328'70 >
Per l'article 61 dels Estatuts	7'50 >

Existència en Caixa en 31 de Desembre. 4033'10 Ptes.

Pendent de cobro de l'any 1923: 51 Cupons a 1'35 un. 68'85 Ptes.

B. V.
El President,
J. Tapias Canal

El Secretari,
Francisco Janer Boix

de la reunió general.

DE COL·LABORACIÓ

L'ART

De l'art de la música, com dels demés arts, són dos els éssers que en gosen i disfruten; dos éssers que es confonen en un sol al sò de la melodia que segueix a aquesta paraula tan gran i harmoniosa. Aquests dos éssers que es troben imprescindiblement lligats l'un a l'altre per mitjà d'una compenetració sobrenatural, són l'interpretador i l'escoltador.

Aquest primer ésser, guiat per la grandesa d'ànima que porta i de la gran voluntat a l'estudi — acompanyat de la seva intel·ligència — ha pogut arribar a vèncer les mils dificultats que s'interposen en la música de les grans composicions i fer sentir a la humanitat el que són els afectes de l'ànima, — sensació experimentada en la més bella forma; — dintre la seva presó artística ha passat hores d'amargura i de desil·lusió, motivades pel pressentiment d'un esforç frustrat després de molts anys de constant estudi i d'haver sofert totes les privacions de la vida. Però, dominador per temperament i sacrificador de sa pròpia existència, s'ha sapigut imposar per a combatre les acometivitats de la vida que l'amenassen continuament per a fer-lo caure en el gorc asquerós de la brutat humana i desfer-li la carrera que l'ha de portar a la glòria musical.

Ell es el qui, somniant un demà de glòria, no repara en passar llargues hores i part de la seva vida tancat en una cel·la rústica i fosca per a no distreure's amb la claretat que li envia la natura, per a poder fer més perfeccionades les seves aspiracions i perquè l'interpretació resulti a la mida de la inspiració que hi abocà el compositor, en el moment sublim de la composició.

En quina forma descriure el goig que ha de sentir un cop veu aquell somni realitzat, que li ha costat tants anys de sacrificis, i més en el millor de la seva joventut? Còm demostrar l'alegria que l'ànima en veure's llorejat en quants llocs actua, i convertit en una espècie d'apòstol predicador de la bona música i de les sensibilitats de l'ànima?

Cap, com l'escoltador, rëgoneixedor de tant noble sacrifici i d'una intel·ligència traslimitada, pot apreciar la valua i el mèrit de semblant personatge, quan es troba en aquells moments que queda ensinismat d'una interpretació que li imposa un silenci religiós i una devoció celestial i el porta al màxim de l'entusiasme quan sent l'emoció del seu cor descrita per un ésser que sots la melodia que llença amb l'instrument que fa sentir aquella música redimidora del cor seduït per les orgies musicals que destrossen l'afecte espiritual del que no sap apreciar el sentiment moral a que encamina una música, tota ànima, grandesa i glòria.

Què no faria l'escoltador sincer i apreciador de l'importància que mereix aquella música per a donar més realça a l'acte sublim de sa interpretació, per a fer honor al compositor, principal intèrprete del concert que l'executant fa sentir les obres més belles i encisadores? Què no faria perquè la divina paraula Art sobressurti encara amb més brillantesa de la història musical, després del concepte que s'en té format?

L'escoltador disfruta de l'art perquè els seus sentiments l'encaminen a les diversions espirituals i cap altre com el de la música el pot fer gaudir d'aquest sentimentalisme interior que'l converteix en actiu pregoner d'una propaganda noble, honrosa i justa; ell propaga la música, no en sentit mercantil ni material, sinó amb consciència i sinceritat;

per això la música, guiada per la fè dels homes, resulta en la vida mundial una de les paraules més imprescindibles, perquè en ella queda demostrada la puresa d'ànima de dos éssers que batallen per un mateix fi. El de descriure i sentir els sentiments del cor.

JOAN COLL

Granollers, febrer de 1924

Memorial de Secretaria

L'acta núm. 47, que pertany al 6 de setembre de 1923, tracta del que segueix:

Són presentades unes fulles de Fil·liació i Classificació de Conjunts i les de Propostes per a socis.

Es llegeix un llarg comunicat de la Junta de l'Associació Musical de Mataró, en resposta de l'últim comunicat, que ni contesta ni aclareix conceptes, ni diu res; és sols una sossa i llarga retòrica, que molesta a la Junta, la qual protesta, acordant-se acudir a les superioritats federatives per a la resolució, i que el secretari contesti dit comunicat d'una manera breu i concisa, dient que no devem acceptar cap demora, súplica o imposició que no siga formulada pel Concell Federatiu de la Federació de Sindicats al qual perteneixem.

Assumptes de tràmit. Exposa la presidència el fet, que passà a l'orquestra «La Catalana», a La Garriga, la festa del barri de Sant Ramón, la qual deixà de tocar per volguer els contractants que toqués a menys preu que l'assenyalat a les tarifes. S'acorda tramitar-ho degudament.

El senyor President fa ofrena d'un ric volum de «La Il·lustración Artística» (any 1914), per a la Biblioteca del Sindicat. La Junta, en nom de l'entitat i en

el seu propi li remercia, fent constar en acta son testimoni de gratitud.

S'acorda subscriure's a la «Revista Musical» editada per l'eximí músic i mestre En Pau Casals.

....

El dia 28 de setembre de 1923 se celebra nova reunió de Junta (acta 48), assistint-hi, en delegació de la comandància Militar, el senyor Joaquim Cadafalch, prenent-se les següents disposicions:

A proposta de la presidència i amb el vot en contra del senyor Salvadó, s'acorda que la redacció de les actes i alguns altres escrits es formulin en llengua catalana. El senyor Salvadó explica la seva oposició per no haver-se rebut ordres governatives per al cas.

Es discuteix el cas de l'orquestra «Art Musical», de Sant Celoni, aprovant-se la resolució interina dels senyors President i Secretari, acordant-se que no s'accepti cap «Contracta» per a visar i arxivar que no siga firmada pel propi representant o a les ordres del mateix, dels conjunts contraients.

Es llegeix una denúncia de la Federació de Sindicats Musicals de Catalunya sobre els preus demanats per l'orquestra «La Moderna» d'aquesta, a una societat d'Hostafranchs per a la festa major. Examinada dita contracta, que és arxivada, resulta estar en concordància amb els preus de tarifa; però, cas de no estar-ho, sols es tindria de culpar a la Federació, per no haver-se repartit la Reglamentació i Bases de Treball establertes per la mateixa en l'Assemblea del mes de juny, quan s'efectuà dita contracta.

Es llegeix l'ofici acompanyatori dels Reglaments i Bases del Treball, editats per la Federació. A propost del senyor Salvadó es protesta del procedir del Sr. President de la Federació, per ha-

ver esborrat sa firma de dits Reglaments, després d'haver procedit amb ells no molt noblement. Aquests, no es laran efectius als socis fins haver-se rebut una satisfacció de dit procedir, suplicant al senyor Tapias que, com a membre de la Junta de la Federació, recabi dita satisfacció en la primera reunió que se celebri.

Proposa el Sr. President, aprovant-se per unanimitat, passar avís per ofici al Govern Civil de l'independència existent entre el Sindicat Musical i l'Orfeó Granollerí, encara que estiguin instal·lats en un mateix edifici, puix que el pis que utilitzen correspon al primer de la casa núm. 26 del carrer de Josep Umbert.

Es llegeix el comunicat sol·licitat per la Junta, a l'orquestra «La Catalana», rel·lacionat amb el què ha succeït a La Garriga, per a procedir en conseqüència.

L'acta 49, corresponent al 5 d'octubre del mateix any, pertany a la reunió de la Junta a la qual assistí de delegat de la Comandància Militar el tinent don Manuel Badillo. Es prengueren els acords següents:

Acceptació de socis de la demarcació agregada d'Arenys de Mar (els professors de l'orquestra-cobla «Llevantina», de Calella.

Llegit el R. D. sobre la Llei d'Associacions, inserit a la *Gaceta*, de Madrid, en 10 de març del present, i decretat en Circular del 2 dels corrents, s'acorda enviar l'adhesió a dit R. D. per ofici al Govern Civil de la província.

Rebuda l'adresa d'Antoni Massó, de Mataró, per conducte d'en Joan Rius, es procedirà a solucionar el conflicte hagut entre ambdós, procurant un arranjament satisfactori i prudencial entre ells.

S'acorda formular una denúncia a la Federació de Sindicats Musicals de Ca-

talunya pel procedir de la banda «Els Tranquils» de Gràcia, la qual ha fet burla del què és estatut, executant més de vuit ballables per la tarda, en la festa dels Sants Meiges (29 de setembre). En dita denúncia es farà constar la protesta de tal procedir, feta pel professor de trombó senyor Richart, qui actuava en dita banda.

S'acorda activar alguns assumptes pendents (Vilallonga, La Garriga, etc.)

Proposa el senyor Salvadó que s'aprovi la creació d'un «Butlletí» del Sindicat Musical d'aquesta Comarca i es nomenen les següents comissions: Senyors Tapias, Janer i Salvadó, per a l'Administració i Redacció del «Butlletí»; senyors Tapias, Janer, Coll i Pozo, per a la Reglamentació de la Caixa de Pensions; senyors Coll, Camps i Salvadó, per a arxivadors de Contractes, Inscripcions i Correspondència; senyors Tapias, Coll i Salvadó, per a examinar els comptes.

S'acorda adquirir un entarimat per a dessota la taula escriptori i una estufa elèctrica de calefacció i un ròtul per al balcó de secretaria.

AVISOS I NOTICIES

Es posa en coneixement dels conjunts, que les contractes han d'anar forçosament firmades pel representant de cada un d'ells, quin nom consta en el registre de nostre Sindicat. En cas d'enfermetat o absència, pot firmar altre individu, amb les paraules *per ordre*.

També es recorda als conjunts que s'improvitzin, tant de les orquestres com de quintets, sextets, etc., etc., l'obligació que tenen de presentar contractes per a tota classe de feina que fassin.

Imp. Garrell : Clavé, 25 : Teléf. 117 : Granollers